

Force majeure-bestemmelsen er implementeret ved aftale på LO/DA-området og på det offentlige arbejdsmarked. Derudover har problemstillingen været genstand for en række konkrete afgørelser, således at der er udviklet en praksis, hvorefter lønmodtageren har ret til at tage fri – i hvert fald i kortere tid – når tvingende personlige grunde og lignende gør det nødvendigt.

Spm. nr. S 2847

Til socialministeren (10/4 03) af:

Anne Baastrup (SF):

»Lægger det nuværende regelsæt for særlig støtte til børn og unge hindringer i vejen for, at en mormor eller en anden slægtning kan få støtte i form af f.eks. aflastning eller andre forebyggende tilbud i den situation, hvor et truet barn er flyttet ind hos mormoderen eller slægtningen uden kommunens medvirken?«

Begrundelse

I en længere artikelserie beskriver dagbladet Jyske Vestkysten i øjeblikket, hvordan Esbjerg Kommune i en konkret sag med næsten pedantisk grundighed har bidraget til offentlig omsorgssvigt over for et barn, der i forvejen var udsat for sine forældres omsorgssvigt.

I en artikel fra 2. april 2003 fremgår det, at Esbjerg Kommune på et tidspunkt har givet afslag på aflastning til barnets mormor, hvor barnet var flyttet ind. Begrundelsen var angivelig, at når moderen frivilligt havde valgt at lade barnet flytte ind hos mormoderen, så var der ikke basis for at yde en sådan støtte. Spørgeren er interesseret i at få oplyst, om det nuværende regelsæt lægger hindringer i vejen for, at en mormor eller en slægtning i øvrigt i denne situation kan få støtte i form af f.eks. aflastning eller andre forebyggende tilbud.

Svar (29/4 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Inddragelse af nærtstående – herunder bedsteforældre – i sager om særlig støtte til truede

børn og unge er et emne, som jeg er meget optaget af, og som jeg gerne vil sætte øget fokus på. Det er min opfattelse, at man i meget højere grad, end det er tilfældet, kunne inddrage nærtstående i løsningen af problemerne.

Når et barn eller en ung flytter ind hos fx sine bedsteforældre uden kommunens medvirken er der tale om privat familiepleje. Selv om kommunen ikke medvirker ved etableringen af opholdet, skal den alligevel udstede en plejetilladelse, hvis opholdet varer længere end 3 måneder. Plejetilladelse kan *kun* udstedes, når opholdet må antages at være til gavn for barnet.

I nogle tilfælde kan det være, at de pågældende har brug for fx aflastning eller anden form for støtte for at kunne have barnet eller den unge boende, og der kan være tilfælde, hvor valget reelt står mellem ophold hos bedsteforældrene med støtte i form af fx aflastning eller en decideret anbringelse uden for hjemmet.

Kommunen skal i alle tilfælde vurdere, hvilken form for støtte, der vil være mest hensigtsmæssig af hensynet til barnets bedste, og det er ikke i alle tilfælde, at et ophold hos fx bedsteforældrene vil være det bedste for barnet.

Hvis et barn, som af den ene eller den anden grund ikke kan bo hos sine forældre, og som har mulighed for at bo hos andre nærtstående fx sine bedsteforældre, skal det dog ikke være servicelovens regler om særlig støtte, der lægger hindringer i vejen for, at det kan lade sig gøre.

Derfor vil Socialministeriet se på grundlaget for anvendelsen af foranstaltninger efter servicelovens § 40 i relation til børn og unge i privat familiepleje efter § 64. Hvis det viser sig at være uhensigtsmæssigt, er jeg indstillet på at arbejde for at ændre reglerne.

Spm. nr. S 3021

Til justitsministeren (28/4 03) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren redegøre for reglerne for brug af påhængskøretøj, specielt i forhold til om det er rigtigt, at der gælder den undtagelse, at hvis både påhængskøretøjets tilladte totalvægt og bilens højeste koblingsvægt er mere end 50 kg større end bilens egenvægt, kræves kørekort til B + E, samt hvorfra denne undtagelse stammer?«